

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/17/2019
Identifikačné číslo spisu: 7210231464
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7210231464.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. proti žalovanému Ing. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., o náhradu škody, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 32Cb/93/2011, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 4Cob/100/2016-305 z 26. augusta 2016, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalovanému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací napadnutým uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Košice I, č. k. 32Cb/93/2011-270 zo 17. 12. 2015, ktorým bola ustanovenému znalcovi Ing. W., P., priznaná odmena za vypracovanie znaleckého posudku č. 101/2015 z 20. 11. 2015 vo výške 309,06 eura a účtárni okresného súdu bolo uložené vyplatiť znalcovi na účet č. 2623718309/1100, vedený v Tatra banka, a. s., odmenu vo výške 309,06 eura z prostriedkov štátu.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že súd prvej inštancie rozhodol o priznaní a vyplatení odmeny znalcovi v súlade s platnou právnou úpravou, napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie preto ako vecne správne potvrdil. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu o nesprávnom postupe súdu prvej inštancie, ktorý predmetné rozhodnutie vydal bez nariadenia pojednávania, odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie rozhodoval o priznaní odmeny súdnemu znalcovi za vypracovanie znaleckého posudku a nešlo o prejednanie merita veci, preto súd prvej inštancie nebol povinný nariadiť pojednávanie. Žalobca ďalej namietal, že uznesenie súdu prvej inštancie bolo vydané skôr, ako bolo rozhodnuté o námietkach žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým bolo rozhodnuté o obstaraní spracovania znaleckého posudku a skôr, než bol žalobca požiadany o stanovisko k vypracovanému znaleckému posudku. Odvolací súd vo vzťahu k tejto odvolacej námietke žalobcu konštatoval, že žalobca nepodal odvolanie proti uzneseniu o nariadení znaleckého dokazovania a jeho

oznámenie zo dňa 04. 02. 2015 nie je možné považovať za odvolanie. Samotná skutočnosť, že súd prvej inštancie rozhodol o priznaní znalečného súdneho znalecovi skôr, ako sa k znaleckému posudku vyjadril žalobca, neznamená, že uvedené zakladá nesprávne právne posúdenie namietané odvolateľom. Súdny znalec vypracoval znalecký posudok v rozsahu, v akom bol súdom prvej inštancie zadaný, znalecký posudok bol doručený súdu prvej inštancie spolu s vyúčtovaním znalečného, ktoré súd prvej inštancie preskúmal a uvedené vyúčtovanie nespochybnil ani žalobca. Znalec vypracoval znalecký posudok podľa zadania súdu prvej inštancie, ktoré žalobca považuje za nedostatočné, sám však pred nariadením znaleckého dokazovania nenavrhol súdu prvej inštancie, na aké otázky má znalec v znaleckom posudku odpovedať. Odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca a navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie zrušiť. Žalobca odôvodnil svoje dovolanie poukazom na ust. § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) a § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Odvolací súd mal podľa dovolateľa pochybiť, keď mu ako žalobcovi neumožnil byť účastníkom odvolacieho konania. Odvolacie konanie bolo podľa žalobcu diskriminačné a vedené v prospech žalovaného. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho nezodpovedá zákonným požiadavkám. Rozhodnutie odvolacieho súdu má byť navyše podľa žalobcu založené na nesprávnom právnom posúdení.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.), dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok je potrebné vzhľadom na nesplnenie podmienky povinného právneho zastúpenia dovolateľa v dovolacom konaní odmietnuť (§ 447 písm. e/ C. s. p.).

5. Žalobca bol uznesením Okresného súdu Košice I, č. k. 32Cb/93/2011-376 z 09. 01. 2019 vyzvaný, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia doplnil svoje dovolanie v časti vymedzenia dovolacích dôvodov a v časti dovolacieho návrhu. Súd prvej inštancie zároveň žalobcu upozornil na povinné právne zastúpenie dovolateľa v dovolacom konaní a povinnosť spisovania dovolania advokátom. Uvedené uznesenie bolo žalobcovi doručené dňa 04. 02. 2019. Žalobca vady dovolania neodstránil a nepredložil súdu prvej inštancie ani doklad preukazujúci zastúpenie advokátom v dovolacom konaní.

6. Podľa § 429 ods. 1 C. s. p. musí byť dovolateľ v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

7. Podľa § 429 ods. 2 C. s. p. povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

8. Z ustanovenia § 429 C. s. p. vyplýva pre dovolateľa povinnosť povinného právneho zastúpenia počas celého dovolacieho konania, t. j. aj vo fáze podania dovolania, kedy druhá veta ust. § 429 ods. 1 C. s. p. výslovne uvádza, že dovolanie musí byť spísané advokátom.

V tu posudzovanej veci je dovolanie podané žalobcom, pričom samotné dovolanie spísané advokátom nebolo a k podanému dovolaniu nebolo priložené ani plnomocenstvo udelené advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní. Žalobca bol o povinnosti právneho zastúpenia v dovolacom konaní riadne poučený

odvolacím súdom.

9. Vzhľadom na nedostatok povinného právneho zastúpenia dovolateľa v dovolacom konaní podľa § 429 bolo potrebné dovolanie žalobcu podľa § 447 e/ C. s. p. odmietnuť bez toho, aby sa najvyšší súd zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

10. Nad rámec vyššie uvedeného najvyšší súd poznamenáva, že absencia povinného právneho zastúpenia dovolateľa sa premietla aj do nesprávneho vymedzenia dovolacích dôvodov, ktoré nezodpovedá zákonom predpokladanému spôsobu podľa § 431 až 435 C. s. p. Žalobca navyše dovolanie odôvodnil poukazom na predchádzajúcu právnu úpravu prípustnosti dovolania a dovolacích dôvodov obsiahnutú v Občianskom súdnom poriadku, dovolanie ale bolo žalobcom podané už za účinnosti Civilného sporového poriadku. Ak by aj dovolací súd pristúpil k skúmaniu dovolacích dôvodov z hľadiska ich obsahu a nie ich formálneho označenia prostredníctvom zákonných ustanovení, rovnako by dospel k záveru o ich nedostatočnom vymedzení. Dovolanie žalobcu by bolo potrebné odmietnuť aj podľa ust. § 447 písm. f/ C. s. p. z dôvodu, že dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom podľa § 431 až 435 C. s. p.

11. O trovách konania rozhodol dovolací súd v zmysle § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., pričom žalovanému, ktorý bol v dovolacom konaní úspešný, nepriznal náhradu trov konania, keďže mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.